

her — at man danner sig en Illusion om Betydningen af disse Toldnedsettelse, idet de ikke fuldt ud ville komme Forbrugerne til gode; ja, man siger endog, at de næsten slet ikke ville komme Forbrugerne til gode og i alt Fald langt fra med deres virkelig fulde Beløb, idet de — siger man — for en stor Del ville forsvinde i Mellemhändlernes Lomme. Selv om man f. Eks. sætter Kaffen ned med et Beløb af 4 eller 6 Ore eller saadan noget, er det ikke nødvendigt, at Forbrugerne komme til at mærke det, thi naar Kaffen bliver vejet ud i Fjerdingsspund, bliver Nedsettelsen umærkelig for Forbrugerne, Nedsettelsen vil gaa i Mellemhändlernes Lomme. Jeg anerkender nu ikke Berettigelsen af denne Betragtning, jeg tror, at Konkurrencen er saa stor her i Landet — og vi have næppe paa noget Omraade nogen større Konkurrence end netop Konkurrencen mellem Mellemhändlerne — at Forbrugerne ville faa Fordelen af en Toldnedsettelse; det viser sig, at Mellemhändlerne nok skulle passe paa at drive hinanden ned, naar der er nogen som helst Mulighed derfor. Det viser sig ogsaa, at Konkurrencen er i den Grad stærkt i Mellemhandelen, at mange Detailforretninger bygges op ved at sælge enkelte Artikler med Tab. Vi vide meget godt, at det, naar det kniber med at faa en Forretning dreven op, gaar saadan til, at den konkurrerer med sine Kammerater ved at vælge sig en eller anden Specialitet, som den sælger til Underpris, ligefrem med Tab, for at bore sig frem mellem sine Konkurrenter, og saa tager den selvfølgetlig sin Avance paa andre Genstande. At det ikke er noget ualmindeligt, at dette finder Sted, er et Bevis paa, at Konkurrencen er stærk i Mellemhändlerstanden. Men man siger undertiden til Forsvar for den Betragtning, at Toldnedsettelse ikke ville komme Forbrugerne til gode, at Mellemhändlerne tjene rent forfærdelig paa deres Varer, at der tjenes 25—50—80 % osv. Jeg vil dertil sige en Ting, som jeg synes falder ret tydelig i Øjnene, og det er, at hvorledes nu end Mellemhändleravancen er eller ikke er, saa er Detailhändlerstanden dog ikke en Stand, hvis Medlemmer sidde og blive Kapitalister. Det vil vist enhver, som ser paa Forholdene, indrømme, at Mellemhändlerstanden i det hele taget er en Stand, som ganske jævnt og tarveligt sidder og klarer sig igennem og heller ikke videre, og jeg tror, som sagt, at Konkurrencen i dette Sag er saa stor, at Mellemhändlerstanden nok skal blive ved at holde sig omtrent i sin nuværende Stilling. Naar man saa har den meget store Mellemhändleravance, som jeg

indrømmer man har, en større Mellemhändleravance, end det i Grunden er ønskeligt at have, og end man skulde tro behøvedes, saa mener jeg, at det netop ligger i, at Konkurrencen er bleven for stor, det vil sige, Forretningerne ere blevne for mange. De have i og for sig en forholdsvis for lille Omsætning i Forhold til de Fordringer, Tiden nu en Gang stiller til Detailhandelen; i Retning af Lokalerne Udtyrelse, Montering, Personale stilles der bestandig større og større Fordringer fra Publikums Side. Mellemhändlerne maa oplyse disse Fordringer for at kunne klare sig i Konkurrencen, og naar saa Omsætningen paa Grund af de mange, der søge til dette Erhverv, bliver forholdsvis mindre, maa Mellemhändlerne for at eksistere tage en større Avance. Men denne Avance vil alligevel absolut blive berørt af Toldnedsettelse, for saa vidt disse gøre det muligt at sætte Priserne ned. Naar en Toldnedsettelse finder Sted, og vedkommende handlende altsaa kan faa Varen saa meget billigere, kan han ogsaa sælge den saa meget billigere, og Konkurrencen vil bevirke, at dette ogsaa i Virkeligheden sker. Men er man nu i Tvivl, om disse Nedsettelse i og for sig delvis eller fuldt ud komme Forbrugerne til gode, indeholdes der jo netop deri en Opfordring til at sige: derfor skulle vi ikke slaa lidt af hist og her, disse Smaatterier, men tværtimod gruppere det, vi ville tage, i ret forsvarelige Haandsfulde, og det er det, der, som sagt, er gjort ved, at vi til Bunds have taget disse Grupper, som jeg nævuede for, Kaffe, Salt, Ris, Petroleum, og som spille en betydelig finansiell Rolle, fordi Forbruget af dem er meget stort, og Tolden ogsaa er forholdsvis ret betydelig. Det er det, som Mindretallet har foreslaaet, men som Flertallet ikke har kunnet gaa med til, idet Flertallet ogsaa for de fleste af dem er blevet staaende fuldstændig ved det bestaaende, uagtet der ganske vist er blevet gjort Anthydning af, at der nok kunde gøres Indrømmelser paa nogle af disse Punkter. Det falder mig ind, at Flertallet særlig har begrundet sin Stilling til Petroleumsskatten — en Skat, som jeg mener netop er en af de Statter, som vi skulle se at komme absolut bort fra — derpaa, at man synes, at det er et godt Skatteobjekt, og man mener netop, at Petroleumsskatten er en Skat, som virker næsten som en Slags Formue- og Indtægtsstat. Jeg tror ikke herpaa og heller ikke paa, at denne Vare bruges i et nært Forhold til Velstanden. Det hedder i Motiverne, at i de store Huse, de store Familier, har man mange Lokaler og meget store Kamper, som tære ganske an-